

regner man, at Fattigforsørgelsen tager mellem 7 og 8 Millioner; hvis det nu om nogle Aar skulde vise sig, at det samlede Beløb til Fattigforsørgelse og Alderdomsunderstøttelse ikke var større end dette Beløb, tror jeg, at de Herrer ville erkende, at saa er Alderdomsunderstøttelsen i høj Grad mislykket. Skulde det derimod vise sig, at det samlede Beløb af Fattigforsørgelse og Alderdomsunderstøttelse gik op til 10 à 11 Millioner, saa vil der være stor Formodning for, at de gamle fattige ved denne Lov have faaet nogle Millioner mere end ved den tidligere Forsørgelse. Jeg anmoder nu de Herrer, der rose sig af denne Lov, om at vente lidt; men det er ikke, fordi jeg tænker at nedfætte Betydningen af, at vi have faaet dette Skridt gjort; thi jeg indrømmer, at de have gjort et Skridt i Retning af at faa et vigtigt Spørgsmaal løst. Det er derfor ikke for at nedfætte det Arbejde, de Herrer have gjort, men for at lægge en lille Dæmper paa dem med Hensyn til Rosen. Jeg tror, man gør Stude, hvis man roser dem i alt for høje Toner, før man har Dokumenterne, hvorved man kan bevise, at denne Ros er berettiget.

Det ærede Medlem fra Nørresundby (Tutein) glædede sig i Gaar, og saa vidt jeg kunne skønne, var det noget, der vakte lidt Glæde andre Steder, over, at jeg skulde have sagt, at den Gruppe, hvortil jeg hører, staar nærmere ved det ærede Flertal, end de andre Grupper i Oppositionen. Det ærede Medlem fra Nørresundby har hørt fejl, saaledes har jeg ikke sagt. Jeg har gjort opsom paa, at de enkelte Bestanddele af den saakaldte Trippelalliance bleve vurderede forstelligt fra de Herrer Side. Jeg gjorde opmærksom paa, at de Herrer af Forhandlingspartiet ansaa os for at være mindre stemme end de andre Partier af Oppositionen, men jeg kan i denne Henseende ikke selv udtale nogen Dom. Jeg har ikke udtalt mig om, hvorvidt den Gruppe, hvortil jeg hører, staar de andre Grupper indenfor Oppositionen nær, og jeg kan heller ikke gøre det, og det af den gode Grund, at jeg ikke ved, hvor man skal træffe de ærede Herrer af Forhandlingspartiet. Der er noget, om jeg saa maa udtrykke det, proteusagtigt ved dette Parti; om Sommeren have de en meget rødere Kulør end om Vinteren; ja, jeg synes endogsaa, at i Løbet af ganske faa Dage, saa mange Dage, som Krigsministeren brugte for at rejse fra Frederikshavn til Svendborg, kan Forhandlingspolitikken antage helt forstelligt Sin. Jeg tror ikke, der er nogen Risiko ved, at jeg i dette Tilfælde paabe- raaber mig den højtærede Krigsminister;

saavidt jeg mindes, udtalte den højtærede Krigsminister, da han var til Afslutningsbal i Frederikshavn, sig noget om sine gode Venner, hvortil de ærede Medlemmer fra Nørresundby, Møen o. s. v. høre. Men da den højtærede Minister paa sin Rundrejse til disse Sammenkomster var naaet til Finn, var det ikke nær saa venstabeligt. Selv her i Tinget have de Herrer sig sigtologi til forstellig Tid meget forstellig Træk. Da saaledes f. Eks. forleden Dag det ærede Medlem fra Nørresundby frem- satte sit Forslag om den provisoriske Fi- nanslov og dens Forfastelse ved en Dags- orden, var det ærede Medlem saa grum, saa grum som nogen Bersærk. Jeg bruger dette Ord med Flid, fordi jeg antager, det er den virkelige Grund til, at det ærede Medlem og hans Venner ingen Diskussion vilde have den Dag. Jeg antager, at den virkelige Grund dertil var, at de vare bange for at blive endnu mere rasende paa Pro- visorismen, end de vare i Forvejen. Det var jo saaledes med de gamle Bersærker. Det værste, man kunde gøre, var at røre ved dem, at tale til dem. Naar de først vare i Bersærkerhumør, var det klogeste, man kunde gøre, at lade dem gaa rolige omkring. Og saaledes gaar det ogsaa med de Herrer. Naar de komme med deres Provisorium, taale de ikke, at der siges et Ord, for hvis der siges blot et eneste Ord, kunde der være Fare for, at de vilde springe i Flint. Jeg siger, at saa martialsk kan Forhandlingspolitikken være den ene Dag, og den anden Dag kan den antage et meget smilende Præg. De Herrer, der vare her i Fjor Vinter — og det vare vi jo alle — ville mindes, hvilken Intimitet, der udviklede sig imellem det ærede Flertal, de Herrer ved Binduet og den høje Regering. Jeg siger, naar det er saaledes, at et Øjeblik antage de Herrer et meget grusomt, fryg- teligt og skrækindjagende Udtryk, saaledes som det ærede Medlem fra Nørresundby forleden Dag, og en anden Dag ere de det bare Solskin, som f. Eks. det ærede Med- lem fra Møen har Gøne til at fremfalde, er det vanskeligt for nogen at sige, hvor nær man er hinanden. J. Eks. forleden Dag, da det ærede Medlem fra Nørresundby aldeles ikke vilde høre Tale om Proviso- rier og ikke taalte at høre en Diskussion om den Ting, maa jeg sige, at jeg var det ærede Medlem meget nær. Jeg havde sat Pris paa at komme til at sige et Par Ord den Dag, for hvis jeg tror, at der er nogen Lejlighed, hvor Folketinget maa udtale sin Afsty for provisoriske Finanslove, er det, naar disse Love blive forelagte. Jeg havde